

2

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

O P I S P A T E N T O W Y P A T E N T U T Y M C Z A S O W E G O

74143

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 45b, 11/02

Zgłoszono: 08. 10. 1971 (P. 150958)

Pierwszeństwo: _____

MKP A01c 11/02

Zgłoszenie ogłoszono: 30. 05. 1973

Opis patentowy opublikowano: 15.03.1975

Twórca wynalazku: Wiktor Wawrzyński

**Uprawniony z patentu tymczasowego: Instytut Badawczy Leśnictwa,
Warszawa (Polska)**

Sadzarka leśna

1

Przedmiotem wynalazku jest sadzarka leśna zawieszona na ciągniku, przeznaczona do sadzenia sadzonek na powierzchniach niekarczowanych, karczowanych oraz innych przeznaczonych do zalesienia lub odnowienia.

W znanych podobnego typu sadzarkach, zespołem wykonującym szparę w glebie jest płużek zamocowany na stałe do ramy, na której również usytuowane jest siedzisko obsługującego. Obsługujący robotnik wkłada sadzonki ręcznie lub za pomocą podajnika do wykonanej przez sadzarkę szpary. Gleba wsypana do szpary jest następnie dociśnięta wokół sadzonki kółkami ugniatającymi sadzarki.

Zastosowanie sadzarek o takiej konstrukcji w warunkach powierzchni niekarczowanych nie zdało egzaminu, między innymi, z przyczyn następujących: powstawanie znacznego procentu niedosadzeń przy pokonywaniu pniaków i innych przeszkód na skutek tego, że płużek zbyt wcześnie wychodził z gleby przed przeszkodą a po jej minięciu wnikał w glebę dopiero po przebyciu określonej drogi, szybkie tępienie się krawędzi tnących lemiesza płużka i kroju, występowanie częstych uszkodzeń mechanicznych płużka, kroju, kół itp., konieczność stosowania ciągników większych mocy z uwagi na bierną pracę zespołów roboczych sadzarki, nie zapewnienie bezpiecznych warunków pracy w wyniku usytuowania siedziska zbyt daleko od punktów zawieszenia sadzarki co powoduje gwałtowne

2

podrzuty obsługującego przy pokonywaniu przeszkód.

Celem wynalazku jest opracowanie takiej sadzarki, która pozbawiona byłaby wyżej wymienionych wad i dawała możliwość pełnego jej wykorzystania w różnorodnych warunkach pracy. Uzyskuje się to przez zastosowanie obrotowego talerza zamocowanego do ramy głównej, zadaniem którego jest wykonanie i kształtowanie szpary. Talerz stanowiący odcinek kuli lub innej geometrycznej bryły obrotowej o krawędzi tnącej ciągłej lub zaopatrzonej w wycięcia, ustawiany jest pod określonymi kątami do kierunku jazdy sadzarki. Bezpośrednio za talerzem, na ramie głównej, zamocowany jest również podtrzymywacz skiby. Rama główna jest zawieszona na podnośniku hydraulicznym ciągnika i przegubowo połączona z ramą dodatkową, na której zamocowane są podajnik, siedzisko i koło ugniatające.

W czasie jazdy ciągnika z zawieszoną na nim sadzarką następuje po opuszczeniu sadzarki — ruch obrotowy talerza powodujący odcinanie skiby o żądanej głębokości i szerokości, podniesienie i przemieszczanie tej skiby po powierzchni talerza a następnie podtrzymywacza skiby. W tym czasie, w odsłoniętą za talerzem i podtrzymywaczem szparę, wkłada się (ręcznie lub podajnikiem) sadzonkę, która utrzymywana jest we właściwym położeniu do chwili zsunięcia się odciętej skiby z podtrzymywacza co powoduje zasypianie szpary z jedno-

czesnym obciśnięciem systemu korzeniowego opadającą glebą. Właściwe dociśnięcie gleby wokół sadzonki dokonuje koło ugniatające.

Dzięki tak rozwiązanej sadzarce uzyskuje się większe możliwości przecinania korzeni oraz łagodne pokonywanie nieustępliwych przeszkód eliminujące powstawanie uszkodzeń mechanicznych sadzarki. Pokonywanie nieustępliwych przeszkód odbywa się przez wyjście talerza z gleby bezpośrednio na przeszkodzie, zaś wnikanie w glebę natychmiast za przeszkodą, dzięki czemu zmniejsza się do minimum rozmiar niedosadzeń. Większa długość krawędzi tnącej talerza, niż lemiesza płużka, zapewnia dużo wolniejsze jej tępienie. Przegubowe połączenie ram ogranicza kopiowanie ruchu talerza przez elementy ugniatające, podające i siedzisko, czyniąc pracę obsługujących w pełni bezpieczną.

Stosowanie sadzarki z obracającym się talerzem stwarza znacznie mniejsze opory, a więc wymaga mniejszych sił uciągu a tym samym stosowania ciągników mniejszych mocy.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia sadzarkę leśną w widoku z boku, fig. 2 — sadzarkę leśną w widoku z góry.

Do ramy głównej 1 zamieszczonej na podnośniku hydraulicznym ciągnika zamocowany jest talerz 2 i podtrzymywacz skiby 3. Talerz 2 stanowi odcinek kuli lub innej geometrycznej bryły obrotowej o krawędzi tnącej ciągłej lub zaopatrzonej

w wycięcia i ustawiony jest pod kątem do osi podłużnej sadzarki. Z ramą główną za pomocą przegubów 4 połączona jest rama dodatkowa 5, na której zamocowane jest koło ugniatające 6, podajnik 7 i siedzisko 8 przeznaczone dla obsługi. Napęd podajnika realizowany jest przekładnią 9 od koła ugniatającego 6 bądź jezdnego w przypadku jego zastosowania.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sadzarka leśna, zawieszana na ciągniku, z podawaniem sadzonek ręcznym lub mechanicznym za pomocą podajnika napędzanego od koła ugniatającego lub jezdnego, **znamienna tym**, że jest zaopatrzona w obracający się talerz (2), przeznaczony do wykonania i kształtowania szpary oraz podtrzymywacz skiby (3) ustawiony na przedłużeniu talerza.

2. Sadzarka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że talerz (2) stanowi odcinek kuli lub innej geometrycznej bryły obrotowej o krawędzi tnącej ciągłej lub zaopatrzonej w wycięcia i ustawiany jest pod kątem do osi podłużnej sadzarki.

3. Sadzarka według zastrz. 1—2, **znamienna tym**, że do ramy głównej (1) z zamocowanym talerzem (2) i podtrzymywaczem (3) przymocowana jest, za pomocą przegubów (4), rama dodatkowa (5) stanowiąca konstrukcję nośną dla pozostałych zespołów sadzarki.

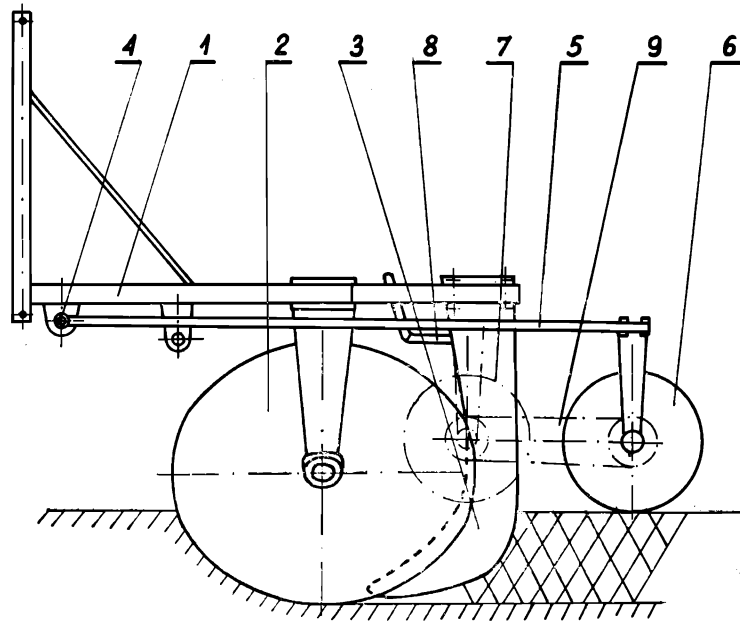

Fig. 1

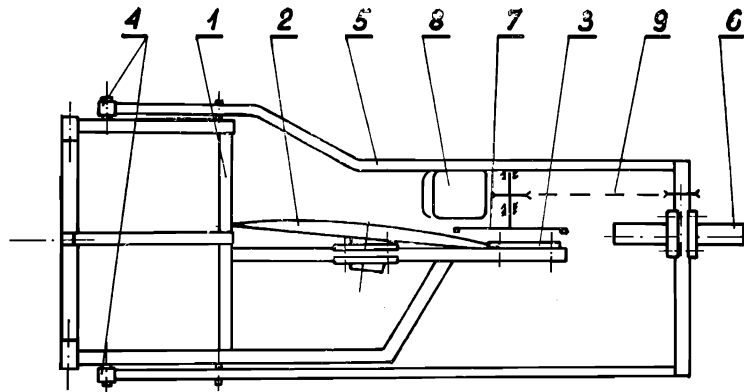

Fig. 2